

Perspectief

ChristenUnie *-jongeren*

Scripta

Visie op de Europese Unie

Februari 2012,
Werkgroep internationaal en Europa

Colofon

Een uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Auteurs

Marina Antonides, Maurice Bos, Jan-Hendrik van Sligtenhorst, Janneke van der Valk, Janine Bontenbal, Auke Minnema en Niels Rijke

Vormgeving

Bernard Bos

Inhoud

Inleiding	3
Europese Instituties	5
Beleidssterreinen	8
Financieel en economisch beleid	8
Migratie en asiel	9
Migratie	10
Asiel	11
Klimaat en milieu	12
Energie	13
Transportbeleid EU	13
Landbouw	14
De boer als landschapsbeheerder	15
Mondiale voedselproblematiek	16
Buitenlands- en defensiebeleid	17
Cultuur en onderwijs	18
Sociale zekerheid	18
Uitbreiding Europese Unie	20
Kandidaten	20
Kroatië	20
IJsland	21
Macedonië	21
Montenegro	21
Turkije	22
Potentiële kandidaten	22
Servië	23
Kosovo	23
Bosnië-Herzegovina	23
Albanië	24
Overige landen	24
Speerpunten	25

Inleiding

Kiezen voor de Europese Unie: eenheid in verscheidenheid

Beste lezer,

Voor u ligt het visiestuk van Perspectief, ChristenUnie-jongeren op de Europese Unie. In dit stuk leggen wij onze visie neer op de Europese Unie vanuit het perspectief van eenheid in verscheidenheid.

De Europese samenwerking heeft veel goeds gebracht. Allereerst **vrede en veiligheid** na vele eeuwen van oorlog tussen Europese staten. Ook geeft het de lidstaten de mogelijkheid om gezamenlijk aan meer gerechtigheid te werken voor de burgers in Europa en daarbuiten. Daarnaast heeft het ons als Europeanen¹ **economische voorspoed** gebracht. De Europese Unie (EU) is evenwel uitgegroeid tot meer dan een economisch project. Het is tevens een **waardengemeenschap**. De christelijke, en vaak ook universele, waarden van menselijke waardigheid, vrijheid, gelijkwaardigheid, gerechtigheid, solidariteit, diversiteit en gemeenschap zijn daarbij leidend voor de christelijke politiek. Daardoor is PerspectiefF **kritisch** ten opzichte van de **heersende neo-liberale marktideologie**² en de **seculiere drang**³ tot het **gelijkschakelen van Europese burgers en lidstaten zonder de diversiteit te respecteren** die Europa juist kenmerkt. We willen ons echter **niet laten meenemen in euroscepticisme**⁴ en in angstbeelden ten opzichte van Brussel. In tijden van crises en oprukkend **nationalistisch-populisme**⁵ is het van groot belang om de keuze voor de Europese Unie nog eens stevig te onderstrepen. Dit is een **keuze voor eenheid in verscheidenheid**. Een verenigd Europa van volken en staten.

Vaak staan eurofielen⁶ en eurosceptici tegenover elkaar in de discussie over de Europese Unie. De discussie moet zeker gevoerd worden over waar de Europese Unie zich mee bezig moet houden.

1 Met het Verdrag van Lissabon is het Europees burgerschap in juridisch opzicht ook verankerd.

2 Ideologie die uitgaat van het principe dat de vrije markt het best in staat is zaken te regelen,. Via privatisering en deregulering moet de macht van de overheid worden afgenomen en naar de markt verplaatst. De gevolgen daarvan zijn niet altijd positief, zo laten de financiële en monetaire crises vanaf 2008 zien.

3 Dit is een denkwijze die uitgaat van het gelijkheidsprincipe, waarbij de Europese volken zoveel mogelijk gelijk moeten worden, en dat vanuit de Europese Unie wil afdwingen via wet- en regelgeving.

4 Een visie die uitgaat van een sceptische houding ten aanzien van de EU vanuit het idee dat zoveel mogelijk de nationale soevereiniteit moet worden beschermd. Dit kan een principiële verzet zijn tegen de EU als geheel, maar kan ook verzet zijn tegen Europese bemoeienis op een bepaald terrein.

5 Politiek die uitgaat van het idee dat de natiestaat zoveel mogelijk moet worden beschermd en dat de nationalistische gevoelens van burgers moeten worden vertaald in anti-Europees beleid. In Nederland zien we dit terug bij de PVV.

6 Eurofielen zijn politici die vinden dat de EU zoveel mogelijk zeggenschap moet krijgen, en dat een Europese federatie, waarin de EU zoveel mogelijk bepaalt, het einddoel moet zijn van het Europese eenwordingsproces.

Perspectief wil in deze discussie een genuanceerde, **positief-kritische positie** innemen.

Eenzijds erkennen wij de realiteit van de Europese Unie als **hoogste, supranationale⁷ overheid** op bepaalde terreinen, waar ze daartoe bevoegd is gemaakt door de lidstaten volgens het attributiebeginsel⁸. Anderzijds is de Europese Unie op sommige terreinen een **intergouvernamenteel⁹ samenwerkingsverband** tussen lidstaten of heeft de EU op andere terreinen geen bevoegdheden. De realiteit is evenwel dat het merendeel van de wetgeving uit Brussel komt en niet uit Den Haag en de politieke focus dus ook meer op de besluitvorming in de EU zou moeten worden gelegd.

Vanuit de christelijke politiek kunnen we **verder zien dan de natiestaat**. Dit betekent niet dat Perspectief van mening is dat alle bevoegdheden die nu behoren bij de Europese lidstaten moeten worden overgeheveld naar Brussel. We kijken namelijk ook **kritisch naar machtsconcentratie**. Als het gaat om de verhouding tussen bevoegdheden op Europees niveau en het niveau van de lidstaten op Rijksniveau is het van belang onderscheid te maken tussen de bevoegdheid tot besluitvorming en wetgeving enerzijds en handhaving anderzijds. De beginselen die van belang zijn om de bevoegdheidsverdeling tussen de EU en de lidstaten te beoordelen zijn het attributiebeginsel, het subsidiariteitsbeginsel¹⁰ en evenredigheidsbeginsel¹¹. We hebben een voorkeur voor politieke besluitvorming en bestuursuitoefening op een **niveau zo dicht mogelijk bij de burger**. Dit geeft de burger de meeste mogelijkheden om 'de politiek' te beïnvloeden en te controleren. Dit uitgangspunt betekent dat wanneer wetgeving en handhaving op nationaal of lager niveau geregeld kunnen worden dit de voorkeur verdient. Als de publieke gerechtigheid het best gediend kan worden op Europees niveau dienen bevoegdheden naar de EU te worden overgeheveld. Hier is sprake van bij **grensoverschrijdende problematiek** die slechts op Europees niveau effectief kan worden aangepakt. Ook is Perspectief voorstander van Europese wetgeving als daarmee ongewenste concurrentie tussen lidstaten kan worden tegengaan om daarmee een nettoverlies voor alle lidstaten en burgers te voorkomen.

Met het Verdrag van Lissabon zijn stappen gezet in het Europese integratieproces waarbij lidstaten steeds nauwer samenwerken op een aantal terreinen. Perspectief juicht het toe dat op grensoverschrijdende terreinen meer tussen lidstaten wordt samengewerkt omdat daardoor meestal de waarden waar de christelijke politiek voor staat het best gediend kunnen worden. De samenwerking kan intergouvernamenteel of supranationaal van aard zijn.

In dit visiestuk geeft Perspectief aan hoe de Europese Unie het best zou kunnen functioneren. We beginnen met onze visie op de Europese instituties. Vervolgens geven we aan met welke beleidsterreinen de Europese Unie zich bezig moet houden en hoe ze dat het best kan doen. Daarna geven we onze visie weer op uitbreiding van de Europese Unie. Tenslotte komen we met een lijst van speerpunten op al deze thema's.

7 Een supranationale overheid is een bovenstatelijke, internationale organisatie die aan staten afspraken en regels kan opleggen als gevolg van soevereiniteitsoverdracht van staten die lid zijn van deze organisatie.

8 Het attributiebeginsel is verankerd in artikel 5 lid 1 Unieverdrag en houdt in dat bevoegdheden van de Europese Unie slechts kunnen worden toegekend door de lidstaten.

9 Intergouvernamentele besluitvorming gaat uit van het principe dat alle lidstaten van de EU het met een besluit eens moeten zijn voordat het van kracht is.

10 Het subsidiariteitsbeginsel ligt besloten in artikel 5 lid 3 Unieverdrag en houdt in dat de uitoefening van bevoegdheden op nationaal dient plaats te vinden indien mogelijk.

11 Het evenredigheidsbeginsel is vastgelegd in artikel 5 lid 3 Unieverdrag en houdt in dat de Unie niet verder kan gaan in de uitoefening van haar bevoegdheden dan noodzakelijk.

Europese instituties

Visie op de Europese Unie

Met het Verdrag van Lissabon zijn er goede stappen gemaakt om de **effectiviteit en transparantie van de EU te vergroten**, al kan het nog beter. Wat betreft de instituties in de EU is er een aantal veranderingen aangebracht. De positie van het **Europees Parlement (EP)**, de **Commissievoorzitter** en de **Europese Raad** zijn versterkt. De versterking van de Europese Raad zit met name in de nieuwe functies van vaste voorzitter en Hoge Vertegenwoordiger. Om de samenwerking tussen regeringsleiders op een efficiënte wijze te laten verlopen is het goed dat er een vaste voorzitter is. Echter de voorstelling van de vaste voorzitter als president van de EU vindt Perspectief onterecht en onwenselijk. Toch moet de voorzitter de regie nemen in de Europese Raad en de gezaghebbende Europese stem zijn nadat afspraken zijn gemaakt.

Het Verdrag van Lissabon heeft door het optuigen van nieuwe functies wel gezorgd voor **meer bestuurlijke drukte**, waarmee de effectiviteit en slagvaardigheid verminderen. Om de Unie **slagvaardiger te maken** moet het onder de lidstaten **roulerend (inhoudelijk) voorzitterschap worden beëindigd**. Regeringsleiders van voorzittende lidstaten zorgen om uiteenlopende redenen voor moeilijkheden wat betreft de regie en inhoud van het Europees beleid. Het **technisch voorzitterschap van de ministerraden** moet alleen overblijven en dient per half jaar te rouleren onder de lidstaten. Daarnaast moet de **regie voor het Europees beleid bij de Commissievoorzitter** komen te liggen, **gecontroleerd door het EP**. De Europese Commissie dient het belang van de Unie als geheel. Het is daarom ook van belang dat ze slagvaardig te werk gaat op de terreinen waar de EU bevoegd is. De omvang van de Europese Commissie moet daarom worden teruggebracht tot **10 à 15 commissarissen**. Lidstaten rouleren wat betreft het leveren van commissarissen, al dienen zij het Europees belang en niet het nationaal belang. Een andere bezuiniging kan worden gevonden in het **afschaffen van het overbodige Comité van de Regio's**. Europarlementariërs dienen de band met regio's te onderhouden.

Het EP dient de Commissie te controleren en heeft daartoe meer bevoegdheden gekregen na Lissabon. Dit is uitstekend want macht vraagt om controle. De **controlemiddelen van het EP** mogen wat PerspectiefF betreft **nog verder worden uitgebreid**. Zo moet de **vertrouwenkwestie** gaan gelden tussen het EP en **individuele commissarissen** waardoor het EP hen kan wegsturen bij een gebrek aan vertrouwen

Daarnaast heeft het EP een belangrijke rol in de normale wetgevingsprocedure¹ en is daarmee haar wetgevende macht versterkt. PerspectiefF pleit ook voor het **recht van initiatief**² van het EP. Er dient een formule te worden gevonden waardoor een minimum aantal parlementariërs van een minimum aantal Europese fracties een initiatief kan indienen waar de Commissie en Raad op dienen te reageren.

Met deze aanpassingen wil PerspectiefF de **wetgevende en controlerende macht** van het democratisch gekozen EP **vergroten** en daarmee de **transparantie en het democratisch gehalte** van de Unie als geheel.

Het EP heeft een dubbelrol. Ze moet allereerst het **Europees belang dienen**. Daarnaast hebben Europarlementariërs een mandaat van de nationale kiezers en hebben ze daarom rekening te houden met nationale belangen. Sommige Europarlementariërs zien alleen het Europese of het nationale belang. Wat PerspectiefF betreft houdt een Europarlementariër zich allereerst vanuit een Europese visie bezig met wetgeving, maar met een **sterke binding en verantwoording naar de nationale kiezers**. De verspilling van tijd en geld door het heen en weer reizen van Europarlementariërs tussen Brussel en Straatsburg is zeer onwenselijk. Het **Europees Parlement moet enkel in Brussel gevestigd** zijn, en in **Straatsburg dienen andere EU-instellingen te worden gevestigd**.

Met het nieuwe verdrag zijn de Europese instituties dus versterkt en het democratisch tekort van de EU is gedeeltelijk gedicht. Maar zo voelen Europese burgers het nog vaak niet. Om de binding en verantwoording naar de Europese burgers te vergroten dienen de Europese instellingen daarom maatregelen te nemen om het **Europese debat toegankelijker, interessanter en inzichtelijker te maken**.

1 De wetgevingsprocedure waarin de Commissie met een voorstel tot wetgeving komt en de Raad van Ministers en het EP vervolgens met onderlinge overeenstemming tot wetgeving kunnen komen.

2 Het recht van het parlement om zelf met wetsvoorstellen te komen, in plaats van te wachten op het initiatief vanuit de Europese Commissie.

De Tweede Kamer heeft een belangrijke rol in het controleren of de Unie zich houdt aan het **subsidiariteitsbeginsel**. Het is verleidelijk voor nationale parlementariërs om de EU negatief af te schilderen en alle problemen op Brussel af te schuiven. Perspectief vindt het **niet goed** dat Nederlandse politici een **negatieve stemming** kweken **ten aanzien van de EU**. De Nederlandse politiek heeft zelf besloten om bevoegdheden van de staat over te dragen aan de EU. Vervolgens moeten parlementariërs wel scherp zijn of de Unie niet de grenzen overschrijdt die haar door de lidstaten zijn gegeven. Daarnaast dienen nationale politici **sterke betrokkenheid bij de Europese wetgeving** te tonen. De Tweede Kamer kan hierin een voorbeeld nemen aan de Eerste Kamer.

Beleidsterreinen

Visie op de Europese Unie

2.1 Financieel en economisch beleid

De Europese samenwerking was in het begin puur economisch van aard. De interne markt en het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal heeft **veel voorspoed** gebracht voor de lidstaten. Toch heeft deze economische samenwerking **niet alleen positieve gevolgen**. Tijdens het proces van het wegvallen van nationale grenzen zijn er met name keuzes gemaakt vanuit een **(neo-)liberaal marktbeleid**. Er is goede controle op machtsconcentratie en kartelvorming, maar **sociale en ecologische belangen** worden niet altijd geëerbiedigd. Die belangen moeten ook in het financieel en economisch beleid worden meegenomen.

De Europese solidariteit staat flink onder druk als gevolg van de financiële crisis en de eurocrisis. Een aantal lidstaten heeft het financiële huishoudboekje niet op orde en andere lidstaten moeten hen overeind houden om de euro niet te laten vallen en niet in een nog grotere crisis te belanden. Het stabiliteit- en groeipact¹ (SGP) is niet nageleefd en er was geen goede controle mogelijk door de EU. Perspectief pleit daarom voor **controle en automatische sancties door Europese onafhankelijke instanties**, die op hun beurt gecontroleerd worden door het democratisch gelegitimeerde EP. In ieder geval dient de bevoegdheid tot sancties niet in handen te komen van de Europese Raad, waar regeringsleiders elkaar weer de hand boven het hoofd kunnen houden en Frankrijk en Duitsland de dienst uitmaken en andere landen de wet voorschrijven. Lidstaten dienen de begroting ter cijfermatige controle voor te leggen aan Eurostat (het Europees bureau voor de statistiek) en de Europese Commissie. De sancties op overtreding van het SGP moeten stevige boetes zijn, of het onthouden van steunfondsen of zelfs het ontnemen van stemrecht van een lidstaat in de ministerraad voor Economie en Financiën.

¹ De afspraken die tussen de eurolanden zijn gemaakt om de stabiliteit van de waarde van de euro te garanderen. Dit houdt in dat het begrotingstekort (max. 3%) en de overheidsschuld (max. 60%) een maximale omvang mogen hebben ten opzichte van het bruto binnenlands product.

De **Europese Commissie** doet nu al **aanbevelingen** voor het op orde brengen van de **begroting van lidstaten**. Die aanbevelingen moeten worden opgevolgd op het moment dat een lidstaat gedurende lange tijd in gebreke blijft om de regels van het SGP na te leven, op straffe van nog **hogere boetes**.

Om te voorkomen dat lidstaten in de problemen komen doet de Commissie al aanbevelingen. Ze moet specifieke aanbevelingen geven om bepaalde sectoren of regelingen te hervormen. Heeft een land die aanbevelingen genegeerd en is het aantoonbaar dat dat heeft geleid tot overtreding van het SGP dan dient het land onmiddellijk **hervormingen** door te voeren en moet ze hogere boetes krijgen dan normaal al zouden worden opgelegd. Deze strenge maatregelen zijn nodig om de Europese solidariteit te dienen. Tegelijkertijd moet er in tijden van crises de mogelijkheid blijven voor een lidstaat om de **economische groei op lange termijn te stimuleren** om zo de crisis te bestrijden, waardoor tijdelijk andere normen kunnen worden gehanteerd dan de strenge standaardnormen. Alleen de Europese Commissie kan bepalen wanneer er sprake is van een uitzonderingssituatie en welke ruimte er is om de economie te stimuleren. Vervolgens moeten buitensporige tekorten worden weggewerkt volgens de vaste procedure van het SGP. Financiële problemen van landen moeten vanuit duurzame groei en Europese solidariteit worden benaderd en niet vanuit nationale korte termijnbelangen.

Om de economische en monetaire crises op een structurele manier te bestrijden is een **sterk en solidair Europa** nodig. De crises ondermijnen de stabiliteit van de hele Unie, en de enige vruchtbare oplossingsrichting is die van meer **supranationaal financieel en economisch Europees toezicht**. Daarbij moet **meer macht** in handen komen van de **Europese Commissie**, op **democratische wijze gecontroleerd door het EP**. Het mag vervolgens niet zo zijn dat onder het mom van economische samenwerking ook **typische nationale beleidsterreinen in de Europese sfeer** belanden. Vanuit de EU mag daar alleen invloed op zijn indien het nationale beleid van lidstaten tot gevolg heeft dat de financiële regels worden overtreden en daarmee de stabiliteit van de Unie wordt ondermijnd.

2.2 Migratie en asiel

Volgens het Verdrag van Lissabon is de EU een **ruimte van vrijheid, veiligheid en recht**.² Voor het asiel- en migratiebeleid betekent dit dat een **gemeenschappelijk Europees beleid** wordt ontwikkeld. De controle aan de binnengrenzen was al vervallen, en de controle aan de buitengrenzen wordt ook gezamenlijk geregeld. Perspectief juicht het toe dat het **asiel- en migratiebeleid supranationaal** van aard is. Het is vervolgens zaak om de daad bij het woord te voegen. Wat dat betreft gaf de grote toestroom van migranten en vluchtelingen na de Arabische revoluties in 2011 het voorbeeld van een **gebrek aan Europees denken**. Het Italiaanse eiland **Lampedusa**, nabij de Afrikaanse kust, fungeerde eens te meer als de toegangspoort van Europa. Al sinds de jaren '90 van de 20e eeuw staat het eiland bekend als plaats van aankomst van migranten en vluchtelingen die er massaal per boot arriveren, eerst voornamelijk vanuit Albanië en later vooral vanuit Noord-Afrika, in de hoop er vervolgens een verblijfsvergunning in de Europese Unie te kunnen bemachtigen. Italië mocht alle mensen opvangen, en deed dat vervolgens op een **inhumane wijze** om extra duidelijk te maken dat ze niet alle opvang voor haar rekening

2 Artikel 67 Werkingsverdrag Europese Unie

kan nemen. Daarnaast werd het **Schengenverdrag ondermijnd** door Denemarken, die volgens het Europees Hof van Justitie de regels overtrad door weer aan grenscontroles te doen. De Europese solidariteit was ver te zoeken. Bij de migratiestromen naar Europa gaat het vooral om Afrikaanse economische migranten, maar ook om vluchtelingen. Dit onderscheid is cruciaal in de beslissing of mensen in de EU kunnen blijven. Het migratie- en asielbeleid zullen hieronder dan ook afzonderlijk behandeld worden.

2.2.1 Migratie

Als het gaat om **arbeidsmigrant**en dan is het van belang om in Europees verband te besluiten over toelating. We kennen immers vrij verkeer van personen binnen de EU, waardoor nationale grenzen voor personen binnen de EU zijn weggefallen. Het Verdrag van Lissabon voorziet dan ook in een **supranationaal migratiebeleid**.

Migranten zoeken in Europa economisch geluk. Dit doen ze niet zomaar. Er zijn in Europa vaak meer mogelijkheden om werk te vinden. Het is van belang om deze **migratie te reguleren**. De Europese vraag moet op een legale manier worden gekoppeld aan het aanbod van migranten. Voor hoogopgeleide kenniswerkers gebeurt dit al via het **Blue Card systeem**, maar ook voor sectoren waar minder kennis vereist is moet er regulering plaatsvinden. Daarmee kan **illegale migratie worden bestreden**, wat in het voordeel is van de migrant en het Europese bedrijfsleven. Wel is Perspectief voorstander om werkgevers **eerst binnen de EU** te laten zoeken naar **werknemers**, en daarna pas buiten de EU. De overheid dient het bedrijfsleven hiertoe te ondersteunen. Een ander voordeel van dit gereguleerde Europese migratiebeleid is dat de **arbeidstekorten** (als gevolg van vergrijzing en ontgroening) waarmee Europese landen te maken krijgen of al hebben ondervonden, kunnen worden opgevangen. Via **overheidsbemiddeling** moeten migranten in landen en sectoren worden geplaatst waar ze nodig zijn. Verschillende soorten contracten, met **voorwaarden** betreffende taalkennis, opleiding, werkervaring, gezondheid, gedrag en leeftijd, moeten worden ontwikkeld. Die contracten gelden voor een gelimiteerde tijd, waarna eventueel verlenging aan de orde is, afhankelijk van de behoefte aan deze werknemer.

Na een aantal jaar van arbeidzaam verblijf moeten **integratietrajecten** worden ingezet, en krijgt de werknemer ook **meer rechten**, waarbij **gezinshereniging** na verloop van tijd mogelijk moet zijn. Mocht de werknemer klaar zijn met het werk, of wegens wanprestatie zijn ontslagen, dan is een **streng terugkeerbeleid** van belang om het migratiesysteem te laten werken. Met een dergelijk beleid wordt **immigratie profijtelijk** voor de EU, in plaats van een bedreigende factor. We kunnen nieuwkomers met open armen ontvangen, wat hen en ons uiteindelijk veel meer oplevert.

2.2.2 Asiel

Asielzoekers zijn vluchtelingen die wegens hun geloof, politieke overtuiging, geaardheid, afkomst, wegens oorlog, geweld of andere levensbedreigende omstandigheden zijn gevlucht. Ook als het gaat om asielzoekers is het van belang dat er op Europees niveau beleid wordt gemaakt. De laatste jaren hebben we gezien dat veel Europese lidstaten hun best doen om het **asielbeleid zo streng mogelijk** te maken, om zo asielzoekers af te schrikken. Dit heeft **inhumane effecten** en levert uiteindelijk ook niets op. Het Schengenverdrag geeft immers ook vrije toegang tot alle Europese staten voor asielzoekers met een verblijfsvergunning. Ze komen uiteindelijk waar ze willen zijn. Daarnaast is er soms sprake van **mensonterende omstandigheden** voor asielzoekers in Zuid-Europa. En ook in andere Europese landen worden asielzoekers vaak onmenselijk behandeld. Met een **supranationaal Europees asielbeleid dat humaan en rechtvaardig is**, dienen asielzoekers in elk land **gelijk behandeld** te worden. Het Dublin-verdrag bepaalt dat het land waar de asielzoeker het eerst aankomt, het land is waar asiel moet worden aangevraagd. Dit moet het uitgangspunt blijven, maar de **Noord-Europese lidstaten dienen de Zuid-Europese landen bij tijdelijk grote stromen asielzoekers te ontlasten**, waarmee van de Dublin-regel wordt afgeweken, en bijvoorbeeld in Nederland asiel kan worden gevraagd. Is er eenmaal een verblijfsvergunning dan is het van belang om de **nieuwkomers te verspreiden** over de EU, waarbij wordt gekeken naar **persoonlijke voorkeur** en de **mogelijkheid tot het opbouwen van een goed leven**. Een supranationaal beleid is er op papier, het is noodzaak om Europees door te pakken. Er zijn ook enkele Europese richtlijnen die grote invloed hebben op het asielbeleid.

Deze richtlijnen zijn soms restrictief, en andere richtlijnen geven meer rechten aan de asielzoeker. Die balans is terecht. We kunnen niet iedereen toelaten, maar die mensen die een geloofwaardig verhaal hebben en die we wegens gevaar niet kunnen terugsturen, moeten hier blijven. Het Europees asielbeleid dient humaan en rechtvaardig te zijn. Daarom bepleiten wij een **snelle en zorgvuldige procedure**. De asielzoeker moet niet te lang in onzekerheid zitten over een mogelijke verblijfsvergunning. De beslissing over het verlenen van een verblijfsvergunning moet daarom versneld worden. Tegelijkertijd moet het onderzoek naar het vluchtverhaal, de achtergrond en persoon van de asielzoeker zorgvuldig blijven plaatsvinden. Daarnaast pleiten wij voor Europees beleid waarbij **mensen die langer dan 5 jaar wachten** op een vergunning, zonder dat de lidstaat heeft kunnen aantonen dat er geen asiel dient te worden verleend, **automatisch een vergunning** krijgen. Dit om **onzekerheid weg** te nemen en deze mensen de kans te geven om een **bestaan op te bouwen** in het nieuwe land.

2.3 Klimaat en milieu

Op het gebied van klimaat en milieu wordt er in de EU al **heel wat werk verzet**, ondanks alle negatieve berichten van de milieuorganisaties. Er wordt gevochten voor een geïntegreerde aanpak van waterkwaliteit, het behouden van biodiversiteit, het terugdringen van CO₂-uitstoot en andere broeikasgassen, het klimaatneutraal maken van steden, bodemkwaliteit en afvalmanagement. Op deze terreinen is een **nauwere samenwerking** tussen de EU-lidstaten een **vereiste**. **Klimaatverandering** is een feit, en we zijn nog niet eens begonnen met het daadwerkelijk terugdringen van de oorzaken ervan. De verschillende genoemde thema's en het beleid moeten nog verder uitgewerkt worden in **realistische langetermijnplannen**, waarin de **lidstaten de hoofdrol** spelen. Een geïntegreerde aanpak van de verschillende beleidsterreinen is noodzakelijk. Hiervoor moet de aanwezige kennis in de verschillende lidstaten met elkaar gedeeld worden, een Europese aanpak gezocht worden en ook internationaal met één mond gesproken worden. Op **internationale conferenties** dient de EU met **één krachtige stem** te pleiten voor een **ambitieuzer internationaal klimaatbeleid** en **bindende afspraken**.

2.3.1 Energie

Wat betreft energiebeleid moet er volop ingezet worden op een **duurzame energietransitie**. Alle mogelijke middelen moeten ingezet worden om de opwekking van duurzame energie uit wind, waterkracht, zonne-energie, biomassa en aardwarmte te stimuleren. De technieken zijn er, alleen de wil lijkt er onder veel EU-lidstaten nog niet te zijn. **Nieuwe kolencentrales** moeten in **2015 verleden tijd** zijn, kolencentrales die er zijn moeten op den duur verdwijnen en er moeten omvangrijke investeringen gedaan worden in **technologische innovatie** om in de toekomst ook niet meer afhankelijk te zijn van kernenergie. De consument moet voorgelicht worden over de mogelijkheden en de kosten van duurzame energie en de gevolgen van vuile energie. De lidstaten moeten gestimuleerd worden om zoveel mogelijk van de **duurzame energie in eigen land** op te wekken. Overheidssubsidies voor grijze stroom moeten langzamerhand verdwijnen. Vanuit de EU moet er beleid komen dat **de burger stimuleert om zelf groene stroom op te wekken** door middel van onder andere subsidieregelingen voor zonnepanelen en zonneboilers. Er wordt door de Commissie al gewerkt aan het stimuleren van duurzame energie. Er is op dit moment een voorstel in de maak om energiebelastingen te herzien.³ Hierbij zal de consument aan de ene kant worden belast op hoeveel energie hij afneemt om zo energieverbruik terug te dringen, en aan de andere kant wordt de consument belast naar hoeveel CO₂ hij uitstoot. Duurzame energiegebruikers ondervinden hier dus voordeel van.

Daarnaast vindt Perspectief dat de EU het voortouw moet nemen in het initiëren van internationale pilotprojecten waar boeren bijvoorbeeld gestimuleerd worden om duurzame energie te leveren. Vaak hebben boeren grote stukken dak beschikbaar waar een groot aantal **zonnepanelen** geplaatst zouden kunnen worden en kunnen boeren daarnaast **biomassa** produceren.

2.4 Transportbeleid EU

De vervoerssector biedt grote **economische kansen**. De vervoerssector kent echter ook enkele omvangrijke **negatieve externe effecten**, waaraan tot op heden **onvoldoende aandacht** is besteed in de formulering van Europees beleid, waarbij **milieuschade** de belangrijkste is. Hier volgen enkele onderwerpen en ideeën waarop EU-beleid zich zou kunnen focussen om de economische betekenis van de transportsector te handhaven, maar daarbij externe effecten zoveel mogelijk probeert te elimineren of probeert door te berekenen. De transportstrategie van de Europese Unie zou de volgende overkoepelende strategie aan de hand van twee richtlijnen moeten hanteren: **innovatie en duurzaamheid**.

Om de kansen van de transportsector optimaal te benutten, en om te kunnen blijven concurreren met groeiende economische grootmachten als China, moet het eerste sleutelwoord 'innovatie' zijn. Er moet worden geïnvesteerd in **nieuwe technologie** en in **nieuwe vervoersvormen** om alle soorten transport beter te benutten. Files, milieurampen, verkeersongelukken, overmatige CO₂-uitstoot, en inefficiëntie van vervoer zijn aan de orde van de dag. Met het ontwikkelen van nieuwe instrumenten, zoals zuinigere vrachtwagens; het opzetten van grootschalige transport 'hubs', zoals de Rotterdamse

³ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/excise_duties/energy_products/legislation/index_en.htm

Haven⁴, waarbij verschillende modaliteiten bij elkaar komen; het verbeteren van informatiesystemen omtrent bijvoorbeeld treinverkeer; het harmoniseren van verkeersborden, enzovoorts, kunnen deze problemen worden ingedamd.

Zoals hierboven aangegeven, kent transport ook een aantal grote negatieve externe effecten. De duidelijkste is hier de hoeveelheid CO₂-uitstoot van voornamelijk vliegverkeer en verkeer over de weg. Daarnaast heeft een toename van transport invloed op de versnippering van het landschap, luchtvervuiling en geluidsoverlast. Ook maakt veel vervoer gebruik van fossiele brandstoffen, waarvan zeker is dat het aan het opraken is, en daardoor steeds duurder wordt. Perspectief ziet de volgende oplossing voor deze vraagstukken: duurzaamheid, gecombineerd met innovatie. Er moet gewerkt worden naar een zogenaamde 'modal shift': een verschuiving van het transportmiddel dat tot op heden het meest wordt gebruikt (en dat het meeste energie verbruikt): transport over de weg, naar een groei in het gebruik van vervoer over zee of rivieren, en per spoor. Daarnaast moet er bij alle soorten vervoer gebruik worden gemaakt van het principe 'de vervuiler betaalt': externe negatieve effecten worden doorberekend in de prijs.

Ten slotte is Perspectief geen voorstander van een **verplichte zondagsrust** voor **vrachtwagenchauffeurs** in Nederland en Europa: in lijn met het subsidiariteitsbeginsel en nationale soevereiniteit stelt Perspectief zondagsrust niet te verplichten in verband met religieuze en culturele verschillen tussen de lidstaten.

2.5 Landbouw

Al sinds de Tweede Wereldoorlog is landbouw één van de belangrijkste issues geweest binnen de EU. Niet zonder reden: het gaat immers om levensbehoefte nummer één. In het verleden heeft de focus van het landbouwbeleid echter altijd gelegen bij het stimuleren van productie en de aanbod van goedkoop voedsel, zonder stil te staan bij

⁴ Hiervoor is het belangrijk dat de interne vervoersmarkt, het Trans-European Transport Network (TEN-T), wordt uitgebreid.

de consequenties hiervan. De consequenties zijn omvangrijk. De consument is altijd op zoek naar het goedkoopste voedsel en de **boer krijgt geen eerlijke prijs** voor zijn product. Dit heeft ook te maken met de **macht van de supermarkt en andere tussenpersonen**. Door hun grootte hebben zij meer macht dan een enkele boer. De tussenpersoon koopt zo goedkoop mogelijk in, en als de ene boer nee zegt, gaat hij wel naar een andere boer. Daarnaast heeft het **milieu zwaar te lijden onder geconcentreerde voedselproductie**. Denk bijvoorbeeld aan verzuring van de grond, vergiftiging van ons drinkwater, teveel uitstoot van broeikasgassen, de kap van bossen in derdewereldlanden (omdat op die grond veevoer verbouwd moet worden). Ook wat **dierenwelzijn** betreft is de **intensieve veehouderij af te wijzen**: ondanks eisen vanuit de EU zijn er nog steeds vele misstanden, of er komen juist door deze eisen meer misstanden aan het licht.

2.5.1 De boer als landschapsbeheerder

Perspectief ziet een belangrijke taak voor de EU om de trend van geconcentreerde voedselproductie tot een halt te roepen. Sterker nog, dat gebeurt al. Er is een steeds luidere roep vanuit de Europese instellingen, van natuurlijke landbouwlobby's, maar ook van consumenten (!), veel NGO's en ook van Perspectief om het **Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) te hervormen** naar een beleid dat meer gericht is op de beloning van maatschappelijke diensten. Dat houdt in dat een boer niet alleen verantwoordelijk is voor de productie van voedsel, maar ook een soort **natuurbeschermer** wordt. Hierbij valt te denken aan bijvoorbeeld bescherming van weidevogels en het bijhouden van sloten en watertjes. Ook worden boeren beloond om meer recreationele diensten aan te bieden, zoals een bed&breakfast of een boerencamping. Op die manier kan de kleine boer een goedlopend bedrijf houden, en grote multinationals zouden dan gekort worden op subsidie, omdat zij die diensten niet leveren.

De **boer als landschapsbeschermer** zou in dit scenario ook een samenwerkingsverband of maatschap aan kunnen gaan met andere deskundigen, zoals een bioloog,

een planoloog en bijvoorbeeld een waterkundige om zijn stuk natuur zo goed mogelijk te kunnen beheren. Hier zou ook de overheid bij betrokken kunnen worden om samen het ruimtelijke ordeningsbeleid te kunnen vormen, maar de verantwoordelijkheid zou moeten liggen bij de boer. Hij krijgt er immers voor betaald.

Daarnaast kan aan de ongelijke machtsverdeling in de voedselproductieketen wat gedaan worden. Boeren zouden zich kunnen verenigen in **coöperaties** om de balans binnen de keten te herstellen. Al zijn boeren huiverig om hun autonomie kwijt te raken, er is geen andere oplossing dan zich te verenigen in samenwerkingsverbanden. Zo kunnen ze samen een marketingbeleid opstellen, samen aan verwerking doen en beter onderhandelen met afnemers. Daarnaast is het tegenwoordig populair om lokaal voedsel te eten. Boeren kunnen hier gebruik van maken door zelf een keten op te stellen. Zo is transparant waar voedsel vandaan komt en welke marges van de prijs waar terechtkomen.

Bovendien geven Europese retailers al toe dat er gepraat moet worden over oneerlijke marges in de productieketen, onder andere door politieke druk. Via de politiek kan er dus blijvende druk worden uitgeoefend om zo eerlijk mogelijk te handelen met betrekking tot de inkoop bij agrarische bedrijven.

Een te **protectionistisch** beleid waarbij de boer slechts een zak met geld krijgt zonder daar iets voor terug te hoeven doen moet **verleden tijd** zijn. De boer moet luisteren naar wat de markt zegt: en dat betekent ook dat er meer agrariërs over zouden moeten gaan op **biologisch en diervriendelijk**. Door middel van samenwerking zou dit wellicht makkelijker gaan, niet door middel van kartelvorming, maar door met elkaar sterker te staan om de uitdagingen het hoofd te kunnen bieden.

2.5.2 Mondiale voedselproblematiek

De voedselprijzen in de supermarkt zullen hierdoor wel stijgen, en producten van buiten de EU worden aantrekkelijker omdat zij goedkoper zijn.

Wellicht zou de EU **extra kwaliteitseisen** kunnen stellen aan geïmporteerde agrarische producten, en hierbij ook aandacht kunnen besteden aan **fairtrade-criteria**. Derdewereldlanden die voedsel exporteren naar Europa zullen door verhoogde importeisen echter een deel van hun afzetmarkt verliezen. Aan de andere kant is het ook vreemd dat voedsel wordt geëxporteerd voor lage prijzen terwijl er in het eigen land mensen omkomen van de honger. Het is daarnaast niet fair naar onze boeren toe omdat zij moeten voldoen aan hoge kwaliteitseisen, terwijl de buitenlandse boer dat niet hoeft. Wie weet wat voor pesticiden en voor gemodificeerde zaden zij gebruiken, en hoe er omgegaan wordt met de bodem en water. In het GLB na 2013 zou er daarom aandacht besteed moeten worden aan het **recht van derdewereldlanden om hun eigen markt af te scherm**en door middel van importtarieven. Zo kan dumping van Europese agrarische producten tegen worden gegaan.

Dit is een van de grootste **dilemma's** van een protectionistisch landbouwbeleid. Misschien zit de oplossing in het feit dat er in de toekomst de voedselproductie wereldwijd niet voldoende zal zijn, zeker als Europa overgaat op familiebedrijven. Dan zal de vraag naar Afrikaanse grond en landbouwproducten toenemen, waardoor Afrikaanse boeren meer kunnen vragen voor hun producten. Dit zal de welvaart voor agrariërs stimuleren, al is dan wel de vraag hoe de stedelingen omgaan met de stijging van de voedselprijzen. Perspectief vindt het daarom belangrijk dat er een beleid wordt gemaakt waarin **ontwikkelingssamenwerking en landbouwbeleid hand in hand** gaan. Vanuit ontwikkelingssamenwerking moeten fondsen beschikbaar komen voor het exporteren van onder andere Nederlandse technologieën, kennis en experts op het gebied van landbouw waardoor de voedselproductie kan toenemen, zodat **betaalbaar voedsel beschikbaar wordt voor iedereen**.

2.6 Buitenlands- en defensiebeleid

Als het gaat om het buitenlands en defensiebeleid dan is de samenwerking nu **intergouvernamenteel** van aard. Dat moet voorlopig ook zo blijven, al is op **sommige terreinen** in het buitenlands beleid **supranationaliteit gewenst**. Er zijn **grote verschillen tussen de lidstaten** als het gaat om het buitenlands beleid en defensiebeleid.⁵ Als het gaat om het uitzenden van militairen en het bepalen van de positie ten opzichte van andere landen, dan zijn dit ook bij uitstek bevoegdheden behorend tot de staten. Afstemming tussen de lidstaten, waar dat mogelijk is, vindt Perspectief aan te bevelen omdat het spreken met **één stem door de EU een krachtiger signaal** mogelijk maakt namens alle Europese lidstaten. Hiertoe is ook de functie van **Hoge Vertegenwoordiger voor het Buitenlands Beleid** opgericht. Er moet op terreinen waar de EU **exclusief bevoegd** is, in het **buitenlands beleid met één mond** worden gesproken.⁶ Hier moeten we toe naar supranationale samenwerking in het buitenland beleid.

⁵ De afzonderlijke permanente zetels van Frankrijk en Groot-Brittannië in de VN-Veiligheidsraad en de huidige zetel van Duitsland maken het de facto onmogelijk om een gezamenlijk buitenlands beleid te voeren, tenzij een gezamenlijke EU zetel zou worden gevormd. De verdeeldheid over de Veiligheidsresoluties aangaande Irak en Libië zijn een duidelijk voorbeeld van de grote verschillen als het gaat om buitenland- en defensiebeleid.

⁶ De klimaatconferentie van Kopenhagen is het voorbeeld van hoe het niet moet. Alle EU-landen waren vertegenwoordigd, met als uiteindelijk gevolg dat niemand aan tafel zat bij de deal die werd gesloten tussen de grootmachten. Één Europese stem dient daar onze vertegenwoordiger te zijn. Onderhandelingen vanuit nationaal belang dienen daarvoor plaats te vinden.

Ook wanneer er geen exclusieve bevoegdheid is, moet worden gestreefd naar één duidelijke stem, bijvoorbeeld als het gaat om het **aanspreken van landen op mensenrechtenschendingen**. Dat geeft de EU de mogelijkheid om een **sterke positie in te nemen in de internationale politiek**, zeker ten opzichte van opkomende landen als Brazilië, Rusland, India en China. Het denken over de EU als een **machtsblok** verdient kritiek, omdat teveel macht op één niveau kan leiden tot **machtsmisbruik**, maar is **tegelijktijd onontkoombaar** als wij als Europeanen een **positieve invloed** willen blijven uitoefenen in de wereld als het gaat om **recht en vrede, klimaat, milieu, energie en economie**.

Één Europees defensiebeleid is nog ver weg wat betreft Perspectief, al zijn er wel Europese (vredes)missies, en zolang er grote verschillen bestaan tussen lidstaten ook niet aan te bevelen. Waar mogelijk moeten bestaande **samenwerkingsverbanden** tussen lidstaten op defensiegebied worden **geïntensiveerd** en bezuinigingen van landen op elkaar afgestemd.

2.7 Cultuur en onderwijs

Terreinen als **cultuur en onderwijs** zijn en blijven op **nationaal** niveau geregeld. De EU kan hier ondersteunend en aanvullend optreden. De diversiteit van de Europese lidstaten op deze gebieden en het nationale karakter ervan, maken dat de EU hier een beperkte toegevoegde waarde brengt.

2.8 Sociale zekerheid

Het sociaal beleid en de gezondheidszorg zijn in principe een nationale aangelegenheid. Nederland en ook andere Europese landen hebben lang een verzorgingsstaat gekend. Perspectief vindt het goed dat de verzorgingsstaat wordt hervormd naar een participatiestaat, aangezien het verzorgingsmodel waarbij de staat voor mensen zorgt van 'wieg tot graf' financieel onhoudbaar is en sociaal onwenselijke effecten heeft. Toch is het van belang om de sociale zekerheid niet op een neo-liberale manier uit te kleden waarbij mensen het zelf maar moeten uitzoeken. Vanuit christelijk-sociaal oogpunt is het van belang om sociale voorzieningen op peil te houden en tegelijkertijd klaar te maken

voor de toekomst door te hervormen. De lidstaten moeten sociale randvoorwaarden garanderen voor een menswaardig bestaan. Nu het financieel en economisch beleid in zo grote mate Europees zijn geworden, is het van belang om een Europees sociaal minimum vast te leggen. Daardoor blijven economische en sociale belangen in evenwicht. En daarmee voorkomen we een concurrentie tussen lidstaten op inkrimping van de collectieve sector en een kaalslag op de sociale zekerheid. De Europese Unie dient zich duidelijk te onderscheiden in de wereld door te kiezen voor een sociale markteconomie. De verdere invulling van het sociaal beleid dient te worden overgelaten aan de lidstaten.

Uitbreiding Europese Unie

Visie op de Europese Unie

Op 18 april 1951 ondertekenden België, de toenmalige Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland het **Europees Verdrag voor Kolen en Staal** (EGKS), de voorloper van de Europese Unie (EU) zoals wij die nu kennen. Momenteel bestaat de EU uit **27 landen**. In **2007** kreeg de EU haar huidige omvang met de **toetreding van Bulgarije en Roemenië**. Op deze uitbreidingsronde is veel kritiek. Er was en is nog veel **corruptie** in deze landen en nog steeds **voldoen ze niet volledig aan de criteria**. Daarom vindt Perspectief dat Bulgarije en Roemenië te snel lid zijn geworden. Het grote probleem is namelijk dat beide landen nettobetalers van de EU zijn geworden in plaats van ontvangers. Dit komt vooral doordat de Bulgaarse en Roemeense overheid nauwelijks EU-subsidies aanvragen, vanwege de scherpe controles die daaraan vastzitten.

3.1 Kandidaten

Inmiddels is er al een aantal landen die zich **kandidaat** hebben gesteld voor **toetreding**. Voorwaarden voor een land, de zogenoemde **Kopenhagen-criteria**, om lid te worden zijn, zoals deze zijn vastgelegd:

- het land moet beschikken over stabiele instellingen die democratische principes en mensenrechten respecteren;
- het land moet een functionerende markteconomie hebben;
- het land moet Europese wetgeving overnemen en in eigen land toepassen;
- het land moet in Europa liggen.

Met betrekking tot het laatste criterium is de aanvraag van Marokko in 1978 afgewezen. Vijf landen hebben inmiddels de status van kandidaat-lidstaat verworven. Dit zijn Turkije (1999), Kroatië (2004), Macedonië (2005), IJsland (2010) en Montenegro (2010).

3.1.1 Kroatië

Van Kroatië en IJsland wordt gezegd dat zij op relatief korte termijn toe kunnen treden tot de EU. **Kroatië heeft al vele vorderingen gemaakt** en corruptiebestrijding is één van de speerpunten van de Kroatische regering. Dat is een positief teken. De EU ziet een goede samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal als doorslaggevende factor. In het licht daarvan dwong de EU de Kroatische regering in april 2011 om twee verdachte generaals uit te leveren. Nadat deze door het tribunaal werden veroordeeld, ontstond er in het hele land een volkswoede waarbij onder andere Europese vlaggen werden vertrapt en verscheurd. In januari 2012 heeft de meerderheid van de Kroatische bevolking zich in een referendum echter uitgesproken voor toetreding tot de EU. Op **1 juli 2013** kan Kroatië dan in principe de **28e lidstaat** worden. Als blijkt dat het land echter verslapt in de **strijd tegen corruptie en criminaliteit** kan de EU toetreding nog tegenhouden.

Slovenië blokkeerde in eerste instantie voortdurend Kroatische toetreding. Dit heeft te maken met een **langslepend grensgeschil** tussen beide landen dat sinds de onafhankelijkheid van beide landen in 1991 nooit is opgelost. Het gaat hier om de territoriale wateren. Slovenië eist een gedeelte op dat wordt geclaimd door Kroatië. De Slovenen beredeneren dat men anders niet rechtstreeks de internationale wateren kan bereiken. In 2009 hebben beide landen onder druk van de EU afgesproken om het geschil via internationale arbitrage op te lossen. Hierdoor vormt het grensgeschil geen belemmering meer voor toetreding van Kroatië tot de EU.

3.1.2 IJsland

Voor IJsland geldt dat eerst de **economie op duurzame wijze op orde** moet worden gebracht en dat de conflicten rondom de **Icesave-spaargelden** met Nederland en Groot-Brittannië moeten worden opgelost, voordat het land daadwerkelijk zou kunnen toetreden.

3.1.3 Macedonië

Ook Macedonië heeft inmiddels al vele vorderingen gemaakt op het gebied van democratisering. Probleem hier is de **naamkwestie met Griekenland**. De Griekse regering erkent de naam Republiek Macedonië niet, omdat zij vrezen dat de Macedonische regering hierdoor aanspraak zal maken op de Noord-Griekse provincie Macedonië. Dit probleem dient opgelost te worden voordat het land lid zal kunnen worden van de EU. De Macedonische regering heeft aangegeven bereid te zijn tot naamsverandering, maar hier ligt ook een rol voor Griekenland.

3.1.4 Montenegro

Montenegro heeft al eens de status van kandidaat-lidstaat verworven en de onderhandelingen met het land zouden in principe al van start kunnen gaan. Het land heeft echter een **slecht functionerende democratie** en kent **nog veel corruptie**. Er zullen eerst op dat gebied nog vorderingen gemaakt moeten worden,

voordat Montenegro in aanmerking kan komen voor lidmaatschap. Daarnaast zijn niet alle rechten van minderheden in het land gewaarborgd.

3.1.5 Turkije

Turkije is al een **tijdlang kandidaat-lidstaat** van de EU. Al in 1987 diende Turkije een aanvraag voor lidmaatschap in. Dit werd destijds door Griekenland geblokkeerd. Uiteindelijk staakten de Grieken hun verzet en werd Turkije in 1999 erkend als kandidaat-lidstaat. Turkije moet **Cyprus** als onafhankelijke staat erkennen, de **Armeense Genocide** erkennen en ook op het gebied van **mensenrechten** zijn er nog veel problemen. Er wordt wel gezegd dat toetredingsonderhandelingen hier verbetering in kunnen brengen. De praktijk van de afgelopen jaren is evenwel tegenovergesteld. **Economisch** gaat het de Turken **beter** af, maar **fundamentele rechten en vrijheden van burgers worden geschonden**. **Perspectief** zegt **niet dat Turkije nooit lid zal kunnen worden van de EU**. Op zeer lange termijn zouden Turkije en de EU naar elkaar toe kunnen groeien. De laatste jaren zijn ze echter uit elkaar gegroeid en zien een meerderheid van burgers en leiders aan beide kanten toetreding niet zitten. Het is beter dat de **toetredingsonderhandelingen worden gestaakt** en Turkije een **geprivilegieerd partnerschap** met de EU aangaat. Dit geeft duidelijkheid en is ook **eerlijk naar de Turken toe**. Op **economisch gebied** en in **NAVO-verband** moeten we **blijven samenwerken** met de Turkse partners.

3.2 Potentiële kandidaten

Dan zijn er nog enkele landen die **potentiële kandidaat-lidstaten** zijn. Dit zijn **Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kosovo en Servië**. Voor deze landen ligt toetreding waarschijnlijk nog in de **verre toekomst**. De gerealiseerde medewerking met het Joegoslavië-tribunaal van landen uit het voormalige Joegoslavië is een belangrijke stap, maar als het gaat om **economische stabiliteit, de bestrijding van corruptie en een vreedzaam samenleven** tussen verschillende bevolkingsgroepen is er nog veel werk aan de winkel.

3.2.1 Servië

In Servië is ook veel weerstand tegen toetreding tot de EU. De regering in Belgrado heeft zelf ook al verklaard niet toe te zullen treden als de EU Kosovo als onafhankelijke staat erkent. Servië heeft een belangrijke stap gezet richting de EU door **volledig mee te werken met het Joegoslavië-tribunaal**. De arrestaties van Mladic, Hadzic en Karadzic waren grote doorbraken. President Tadic heeft moed getoond door de ultra-nationalistische groeperingen te trotseren, aangezien een voorganger van hem daar met zijn leven voor heeft betaald. De Nederlandse regering blokkeerde terecht de onderhandelingen met Servië totdat deze oorlogsmisdadigers waren opgepakt. Tadic trok echter te snel de conclusie dat de poort naar de EU nu is geopend. **Economische en democratisch-rechtsstatelijke ontwikkelingen** dienen eerst plaats te vinden. Van cruciaal belang is ook dat een **genormaliseerde verhouding met Kosovo** wordt nagestreefd. Nu Servië werk heeft gemaakt van het oppakken van oorlogsmisdadigers mag het echter ook beloond worden. Een welwillende houding van de EU jegens Servische toetreding en steun tot het bereiken van economische en democratische doelstellingen is hierbij gewenst.

3.2.2 Kosovo

De situatie rondom Kosovo zit enigszins ingewikkeld in elkaar aangezien het land **niet door alle EU-lidstaten wordt erkend**. Zo erkennen onder andere Griekenland, Spanje en Slowakije het land niet als onafhankelijke staat. Dit **dient opgelost te worden** voordat Kosovo definitief kan toetreden. De EU moet zich tot het uiterste inspannen om Kosovo en Servië tot elkaar te brengen en een oplossing mogelijk maken die recht doet aan beide partijen.

3.2.3 Bosnië-Herzegovina

Bosnië-Herzegovina kent een **complexe indelingsstructuur**. Het land is verdeeld in twee entiteiten: de Servische Republiek Srpska (met overwegend etnische Serviërs) en de Federatie van Bosnië en Herzegovina (met overwegend moslims en Kroaten).

Etnische zuiveringen hebben de volkeren van elkaar gescheiden. Beide entiteiten kenden ook eigen politiekorpsen. Onder druk van de EU werden beide korpsen samengevoegd. Interne problemen tussen de verschillende bevolkingsgroepen dienen eerst te worden opgelost voordat over toetreding gesproken kan worden.

3.2.4 Albanië

Albanië heeft nog een **hele lange weg** te gaan. Het land kent nog veel **corruptie** en moet zich nog ontwikkelen tot een volwaardige democratie. De Europese Commissie hamert er dan ook steevast op om vaart te maken met de **politieke hervormingen**. In mei 2011 werden er lokale verkiezingen gehouden. De aanloop naar de verkiezingen ging gepaard met **felle campagnes en geweld** tussen aanhangers van de regering en de socialistische oppositie.

3.2.5 Overige landen

Oekraïne en Georgië hebben in het **recente** verleden **revoluties** achter de rug. Na deze revoluties hebben de regeringen van beide landen voorzichtig aangegeven ooit lid te willen worden van de EU. De EU staat hier tot nu toe nog **terughoudend** tegenover. Vanzelfsprekend dienen beide landen in snel tempo de benodigde hervormingen in te voeren voor eventuele onderhandelingen geopend kunnen worden. Als aan alle voorwaarden is voldaan, hoewel er nog een **hele lange weg** is te gaan, **kunnen beide landen lid worden**. Wat Oekraïne betreft is er echter een tendens waar te nemen waarbij het land juist verder van de EU komt te staan.

Toetreding van landen als **Moldavië** en **Wit-Rusland** ligt nog **veel verder in de toekomst**. Laatstgenoemde wordt terecht gezien als de laatste dictatuur van Europa en past zoals het er nu voorstaat ook totaal niet bij de waarden van de EU. Moldavië zal eerst de problemen met de opstandige (en in feite onafhankelijke) regio Transnistrië moeten oplossen. Ook zijn er nog veel problemen op het gebied van politieke instabiliteit en corruptie, en heeft het een zeer zwakke economie.

Speerpunten

Visie op de Europese Unie

Basisvisie op de Europese Unie

- Perspectief staat positief-kritisch ten aanzien van de EU, vanuit het perspectief van eenheid in verscheidenheid.
- Op bepaalde beleidsterreinen, met name waar sprake is van grensoverschrijdende problematiek, hebben we een Europese overheid nodig om christelijke politieke waarden en de publieke gerechtigheid het best te dienen.
- De EU is meer dan een economisch project geworden. De balans tussen economische belangen, die altijd voorop hebben gestaan, en sociale en ecologische belangen moet worden gezocht.

Europese instituties

- De Europese instituties moeten nog effectiever, transparanter en democratischer worden.
- Het roulerend voorzitterschap van de EU moet afgeschaft worden.
- De Europese Commissie moet worden teruggebracht tot 10 à 15 commissarissen.
- Het Comité van de Regio's moet worden afgeschaft.
- Het Europees Parlement moet commissarissen individueel kunnen wegsturen via een motie van wantrouwen.
- Het Europees Parlement moet het recht van initiatief tot wetgeving krijgen.
- Het Europees Parlement moet enkel in Brussel worden gevestigd, en in Straatsburg kunnen andere EU-instellingen worden gevestigd.
- De Tweede Kamer moet zich sterker gaan bemoeien met Europese wetgeving.

Beleidsterreinen

- Op economisch en financieel gebied is een sterke en solidaire Europese Unie noodzaak. De Europese Commissie moet eurolanden aan de afspraken houden en duurzame groei stimuleren.
- Op het terrein van asiel en migratie moet er een supranationaal Europees beleid worden gevoerd. Het asielbeleid moet humaan en rechtvaardig zijn. Na 5 jaar wachten op een beslissing over een verblijfsvergunning krijgt een asielzoeker automatisch een verblijfsvergunning. Migratie moet worden gereguleerd waarbij de Europees overheid de vraag vanuit lidstaten naar en het aanbod van migranten koppelt.
- Klimaat-, milieu- en energievraagstukken verdienen een duurzame Europese aanpak.
- Het transportbeleid biedt economische kansen. Negatieve externe effecten, waaronder milieuschade, moeten beter aangepakt worden. Een 'modal shift' (verschuiving van vervoermiddelen) is nodig en het principe van 'de vervuiler betaalt' moet voorop staan. Een verplichte zondagsrust voor vrachtwagenchauffeurs moet de EU niet afdwingen.
- Het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid moet worden hervormd. De boer moet een eerlijke prijs krijgen voor zijn product, en hij heeft een extra meerwaarde door landschaps- en natuurbeheer. De belangen van ontwikkelingslanden moeten een rol spelen in het beleid.
- Het buitenlands beleid moet supranationaal op gebieden waar de EU exclusief bevoegd is. Één krachtige Europese stem is op die terreinen gewenst.
- Één Europees defensiebeleid is nog ver weg door de grote verschillen tussen lidstaten, wel is het goed samenwerking te zoeken.
- Onderwijs en cultuur blijven op nationaal niveau geregeld. De EU kan hier ondersteunend en aanvullend optreden.
- Sociaal beleid en zorg zijn in principe nationale aangelegenheden, maar er moet een Europees sociaal minimum worden vastgelegd om de balans te houden in Europa tussen economische en sociale belangen.

Uitbreiding Europese Unie

- Kandidaat-lidstaten kunnen toetreden tot de EU als ze strikt voldoen aan de Kopenhagen-criteria en eventuele andere voorwaarden. Bulgarije en Roemenië zijn te snel lid geworden.
- Turkije zou mogelijk ooit lid kunnen worden van de Europese Unie. Toch moeten de toetredingsonderhandelingen met Turkije nu worden gestaakt vanwege de problemen ten aanzien van de relatie met Cyprus, de kwestie van de Armeense Genocide en de mensenrechten. Een geprivilegieerd partnerschap doet recht aan de huidige situatie.

Perspectief

ChristenUnie *-jongeren*

Bezoekadres:

Johan van Oldenbarneveltlaan 46
3818 HB Amersfoort

Correspondentieadres:

Postbus 439
3800 AK Amersfoort

info@perspectief.nu
www.perspectief.nu